

UGANKE

A

Petindvajset jih koraka,
a drugačne je prav vsaka,
kdor dodobra jih spozna,
je med knjigami doma. ABECEDA

Ko grlo peče in boli
in noče sprejeti nobene jedi,
to ni nobena zabava -
to je A _ _ _ _ A prava. ANGINA

Na strehi prste v zrak izteza
in slike v skrinjo nam prestreza. ANTENA

Voda ogenj gasi,
mene pa vroč'ga stori. APNO

Junak je, kot jih še v pravljici ni,
saj je skafander njegova obleka.
V njem velik korak za
človeštvo stori
in majhen korak za človeka. ASTRONAVT

Nevidni očem miroljubno držijo
v svojih rokah naš planet.
A v bombi se včasih razbesnijo,
da se od njih strese svet. ATOMI

Krila ga nosijo, ne perutnice
in leti višje od vsake ptice.
A da na poti ne zgreši, mora znati
vse lučke z ekrana v kljunu prebrati. AVION

Ptica srebrna para sinjino,
bela nit šiva rano v daljino. AVION

Udoben sedež,
zaprta vrata
pa vendar
mimo tebe beži trata. AVTO

Več ko vozi,
več popije,
a policaj ga ne zašije. AVTO

Na kolesih drvi po cestah,
kot bi peruti imel na nogah.
Daljave požira, ovinke hlasta
in z repom iz dima za sabo mahlja. AVTO

Okna ima, vrata ima -
pa ni hiša,
pije bencin
in mu iz ritke gre dim. AVTO

Veliko vozilo
in mnogo ljudi,
tu nekaj jih vzame,
tam nekaj pusti. AVTOBUS

Velika pločevina,
še več sedežev v njej.
Z njim se radi
odpeljemo na izlet, juhej. AVTOBUS

B

Je tanek, iz gume
in veliko zraka.
Samo, če je privezan,
te počaka. BALON

S sapo napolni ga
punčka, fantič,
trebušnik zaplava po
zraku kot ptič. BALON

Zrak požira debeluh,
zrak je zanj edini kruh,
ko preveč se zdebeli,
poči, sebe, vse zgubi. BALON

Podoben žogi,
a bolj lahak,
spustiš ga z roke,
uide v zrak. BALON

Svoj domek ima
v jajčni lupini.
Šele na vročini
pokaže v svoji se belini. BELJAK

Da jo bo držal, pravi vsak,
a marsikoga zmoti vrag,
kdor jo drži, je poštenjak
kdor jo prelomi, ni možak. BESEDA

Kadar je gromka, gore premika,
a včasih kar noče in noče z jezika. BESEDA

Droben pas,
velik glas
čez vso vas. BIČ

Perja kar za sto gosi,
glej, v trebuhu mi leži,
glavo name položiš,
se pokriješ, že zaspiš. BLAZINA

Na postelji ležim,
nikdar pa ne zaspim. BLAZINA

Mehka in vabljava
na postelji počiva.
Nanjo se glava naslanja
kadar spi in sanja. BLAZINA

Plačilo pobere,
v seštevku ne laže
in nam ob računu
še jezik pokaže. BLAGAJNA

Bled je,
pa vendar ni bled. BLED

Če s tolkalci nanj igram,
se zasliši: bamberbam. BOBEN

Majhen ali velik -
le en trebušček ima.
Ko mu kdo pomaga,
bobni in ropota. BOBEN

Ptič strahoten je brez perja,

od ljudi življenja terja;
kadar s tal zleti v nebesa,
smrtonosna jajca stresa. BOMBNIK

Tri črke ima
in v banki velja;
kdor dvakrat ga vzame,
se z njim posladka. BONBON

V gozdu majhna so drevesa,
večja niso, kot je resa.
In na njih je sladek sad,
zoblje rad ga star in mlad. BOROVNICA

Bela nožica,
zelena devica,
glavo je sklonila,
lase razpusila. BREZA

Vitke, bele so postave,
dolgi in zelenih las,
k tem nevestam sred dobrane
rad zahaja veter v vas. BREZE

Iz mehkega blaga
samo to čaka,
da se vanjo posrka
kaplja vsaka. BRISAČA

Je debela, okrogla
in na njivi leži,
saj viseti ne bi mogla.
Ko na jesen dozori,
kmet vesel in dobre volje
si iz nje pridelal olje. BUČA

Rumena, okrogla,
je žogi podobna,
na polju čepi,
vse bolj se redi. BUČA

V mladosti je lepo zelena,
a v starosti zlatorumena.
Pod skorjo hčerkic sto ima.
No, kdo to mamico pozna? BUČA

Vse noči

ob tebi bedi,
se zjutraj zjezi,
ti sanje spodi. BUDILKA

Grozna je in strašna.
Jaz je ne maram!
Raglja neumna
sanje odčara.
Dneva še ni,
že 'vstani!' kriči. BUDILKA

Merim, kažem,
zazvonim,
v ranem jutru
te zbudim. BUDILKA

Vije, vije,
kraševce brije,
Trst pometa,
morje premeta. BURJA

V ljudi se zaganja
in drevje priklanja,
brez brutvice brije,
a videti ni je. BURJA

Bula na glavi,
ki govori,
da z njo si udaril
ob trde reči. BUŠKA

C

Veliko lukenj, in en ročaj,
pri njem tak je običaj,
da skozi vodo on spusti,
drugo pa vse zadrži. CEDILO

Vedno miruje,
vendar se zdi,
ko da potuje,
spremlja ljudi. CESTA

Že od davno so
po svojem razpeljane
krog in krog;
človek sam

jih ne prehodi vse
življenje s parom nog. CESTE

Ščepec lista
se smodi
slabšega za zdravje ni. CIGARETA

Posebna hiša iz blaga,
v njej klovn je doma.
Če prost si in želiš zabavo
v njej si ogledaš noro predstavo. CIRKUS

Okrogel in puhast
veliko dlačic ima.
Z njim se lepša
kapica. COF

Prijazna gospa
rada rože ima.
V šopke jih veže
ti z njimi postreže. CVETLIČARKA

Č

'Hokus-pokus!' je zavpila,
princa v žabo spremenila. ČAROVNICA

Od vekov v veke dragocen
se zdi ljudem dokaj cenen,
a zamujen za ves denar
ne da kupiti se nikdar. ČAS

Črni črvički
v ravni vrstički
prinašajo kupe novic.
Med njimi so slike, vejice, pike
in včasih še kakšen vic. ČASOPIS

V njem beremo sveže novice vsak dan,
kaj se krog nas in po svetu dogaja.
Zato ne sme biti nikoli postan,
saj čas v njem samo en dan traja. ČASOPIS

Črne črke na belem mravljišču
vsak dan nas čakajo na stopnišču. ČASOPIS

Očka vzame ga s police,
da prebere vse novice. ČASOPIS

Črtasta srajčka
in drobcena krila -
v lonček iz voska
bo med natočila. ČEBELA

Nabiram med
vse poletje veselo,
če pičim te,
vedi, da bo bolelo. ČEBELA

Od jutra do noči nabira, leta,
koške za cvetni prah ometa ...
Od jutra do noči:
zum, zum, zum brenči. ČEBELA

Ljubi moj, poznaš ptico,
ki nam sladi ptico. ČEBELA

Revna roma skozi vrata,
vrača se domov bogata. ČEBELA

Sladkosneda medonoska
hišico gradi iz voska. ČEBELA

To so spretnke kuharice:
vse so lončke prevrnile,
niti kapljice razlile. ČEBELE

V hiški so hišice
na hišicah linice,
v hišicah sobice,
v sobicah čašice.
V čašicah sladki med,
za dobro jutro in dober tek. ČEBELNJAK

Okoli pisane hiše,
ki na samem stoji,
brenči ...
Hiša varuje sok sladak!
Ta hiša je _____ . ČEBELNJAK

V njem sobice sladko skrivnost hranijo.
Prebivalci s pikom ga branijo. ČEBELNJAK

Sredi sadovnjaka
je hiška iz lesa;

iz nje in vanjo leta
krilata četica. ČEBELNJAK

Obleka na obleki,
a kje ima telo?
Kdor skuša ga odkriti,
oči ga zapeko. ČEBULA

Mami privabi solze na lica
in v jok spravi neustrašnega strica,
pa ni ne nesreča ne krivica,
ampak sloveča kuharska kraljica. ČEBULA

Beli cvetovi
krasijo drevo,
rdeči plodovi
pa tvoje uho. ČEŠNJE

Svojega gospoda nosi,
gospod pa njega. ČEVELJ

Nosiš ga, hkrati pa v njem stojiš.
Malce pomisli, pa pogodiš. ČEVELJ

Človeku ni podobna,
domek njen je jama,
čisto nič ne vidi
rožnata ta dama. ČLOVEŠKA RIBICA

Rjava ploščica vabljiva
v sebi kakšen lešnik skriva.
Mamici prav nič ni všeč,
če poješ je ti preveč. ČOKOLADA

V hribu posekan,
v dolini obdelan,
pa ne stoji ne v zraku,
ne na zemlji. ČOLN

Rad se gugam sem in tja,
saj na vodi sem doma;
če pa je preveč dobim,
nagnem se in potopim. ČOLN

Povejte mi, kdo ta bi bil čudak,
kljun res ima, pa vendarle ni ptič,
in trebuh ima, ne krmi se pa nič,
a vendar je brez krme siromak. ČOLN

Če poznate ptiče,
nočne potepine:
kdo tam iz temnine
vedno sebe kliče. ČUK

D

Daljave približa, poveča stvari,
ko si ga posadiš na oči.
Če pa pogledaš vanj vzvratno,
je vse ravno obratno. DALJNOGLED

Na poseben dan se ga dobi.
Vsak se ga razveseli.
Je skrbno zavito.
Kar je notri,
je skrito. DARILO

Visoko v gorah ima grad
obišče nas enkrat na leto
pridne otroke ima rad
darila ima za vse:
za mamo, očeta, otroke,
strica in teto. DEDEK MRAZ

V njej listki se hahljajo.
Pa niso navadni!
Nekaj veljajo. DENARNICA

S kljunom trka na drevo
ta marljivi ptiček.
Če sliši, da zveni votlo,
pod skorjo je črviček. DETEL

Svojim zelenim sestricam se zdi enaka,
za srečo pa ni dobra vsaka!
Kje pa!
Prava je leta,
ki štiri zelene listke ima! DETELJICA

Tri - zajčku kosilo,
štiri - sreče obilo. DETELJICA

Zemljico žejno zaliva,
strehe in ceste pomiva.
Žaba veselo kriči:
oj, le padaj, tri dni! DEŽ

V dežju me odpreš,
suh dalje greš. DEŽNIK

Da nam ne bi glav zmočilo,
se mu skrijemo pod krilo. DEŽNIK

Ni padalo,
samo krov,
ko v dežju greš
z njim domov. DEŽNIK

Majhne strehe iz blaga
nas varujejo dežja. DEŽNIK

Ob grdem vremenu se sprehajam,
ob lepem pa v kotu ležim. DEŽNIK

Po liku je goba,
po smislu je krov,
ga nimaš ob času,
greš moker domov. DEŽNIK

Okrogla strešica nam
glavo varuje,
kadar sneži in
kadar dežuje. DEŽNIK

Pretegnjen stric
brez nog se premika.
Rad ima dež,
a ne rabi dežnika. DEŽEVNIK

Na letni dopust odpotuje,
le, če močno dežuje.
Sicer pa revež gara,
ves dan le zemljo rahlja. DEŽEVNIK

Ko sonce sije,
brez rok
pod zemljo vrtnari;
ko dežuje
brez nog
se na sprehod odpravi. DEŽEVNIK

Je slepec, grd, zaničevan,
rahlja nam zeljo noč in dan,

a v dežju zleze rad na plan. DEŽEVNIK

Sedi na strehi
in vzdihuje,
puha dim in pokašljuje. DIMNIK

Visoko na strehi čepi
možiček in kadi. DIMNIK

Na strehi poseda.
pa v kuhinjo gleda. DIMNIK

Raste visoko, visoko v nebo,
raste v nebo zeleno d... DREVO

Prebije gola celo zimo,
na pomlad srajco obleče belo,
zelen plašč nosi čez poletje,
ki z gumbi rdečimi zapet je. DREVO ČEŠNJA

Lahkotno, urno te neso,
drvijo s tabo sem ter tja,
če spretno z njimi ne ravnaš,
te često poležejo na tla. DRSALKE

Dvigne nos v nadstropje peto,
ko obiskat gremo teto. DVIGALO

Pritličje je glavna njegova postaja,
od tam se v najvišja nebesa podaja.
A včasih mu spotoma zmanjka moči
in s potniki vred nje vmes obtiči. DVIGALO

E

Dolga, tanka,
raztegljiva,
v pasu hlač
se navadno skriva. ELASTIKA

Po žicah potuje,
nam dom osvetljuje. ELEKTRIKA

F

Suši, piha in brni ...
V rokah ga držiš
in lase si posušiš. FEN

Poskrbi čudna aparatura,
da lepa bo tvoja frizura.
Tako dolgo brni,
da lase posuši. FEN

Se sočna, sladka v ustih kar topi,
kje je na svetu kdo, ki mu ne tekne!
Če pa pod nos ti kdo jo pomoli,
obraz od tihe jeze ti nabrekne. FIGA

Tesno bratci se tiščijo,
dokler v posteljici ležijo.
Ko pa v zemlji vsak je zase,
bratcev sto iz njega zrasede. FIŽOL

Po prekli se pne,
cveti in se vije,
a ko dozori,
se v srajčko skrrije. FIŽOL

Debela knjiga slike hrani,
pred pozabi te ohrani. FOTOALBUM

Čeprav ima le stekleno oko,
mu to ni v spotiko.
Saj so za njim še oči,
ki vedo, kako napraviti sliko. FOTOAPARAT

G

Z zobmi
si med lsmi
utira pot. GLAVNIK

Iz gline je žgana,
na mizi stoji,
iz nje pa kup žgancev
se vročih kadi. GLINENA SKLEDA

Iz vejic spleteno,
z listki okrašeno,
z mahom postlano,

s perjem zmeščano ...
pa s pogledom na zvezdo,
je ptičje _ _ _ _ _ . GNEZDO

V mrzli zimski dobi
domček zapuščen.
Koga vanj pokliče
spet gozdič zelen. GNEZDO

Skromna neznatna
se skriva v travi.
Po moči pa zraste
čez noč za dve glavi. GOBA

Po tabli hodi sem in tja,
a pisati ne zna. GOBA

V gozdovih senčnih se rodim,
na eni nogi le stojim.
Med listjem ždim ponižno skrit,
s kapuco rjavo sem pokrit. GOBAN

Na eni nožici
stojijo v gozdu ti možici.
Širok klobuk so si na glavo dali,
čeprav so v senci si svoj dom izbrali. GOBE

Znan je kot simbol miru,
s slemena 'Gru, gru, gru!' GOLOB

Na hribu ropota in se vrti,
po vrvi vleče več ljudi. GONDOLA

Polno nog ima,
a ni stonoga.
Potem dobi krila,
a ni ptica. GOSENICA / METULJ

Grda golazen -
kmeta bojazen -
ko se prelevi,
pod sonce zleti. GOSENICA / METULJ

Drevo ob drevesu,
kot na plesu.
Ti iglice imaš,
jaz z listki zakrivam stas. GOZD

Tam na gozdni poti

leze prav počasi
črn polž brez hiše.
No, kako se piše? GOZDNI LAZAR

V njem živita kralj in kraljica,
v visokem stolpu pa zlata ptica. GRAD

Po barvi se kar s travo zlije.
Še kraljična ga na postelji odkrije.
Olupijo se naprej stroki,
potem za kuho je pri roki. GRAH

Krožnik z luknjo
kaj boš z njim?
Slišiš?
Glasbo si vrtim. GRAMOFON

Brazde tanke kakor las,
dajejo od sebe glas,
ki ga igla v njih budi,
ko vrte se okrog osi. GRAMOFONSKA PLOŠČA

Sonce ga kuha,
roka ga trga,
noga ga tlači,
usta užijejo. GROZDJE

Jagode so polne soka,
tanka kožica jim poka;
brajda komajda jih nosi,
zobljejo jih črni kosi. GROZDJE

Žlahtnim jagodam od soka
tanka kožica razpoka.
Brajda komajda ga nosi,
zobajo ga črni kosi. GROZDJE

Zelo radi v blato
in lužo skočijo -
pa nog ti nič ne zmočijo. GUMIJASTI ŠKORNJI

H

Beli zobje
pa še črni so vmes,
trebuh raztegne,

te vabi na ples. HARMONIKA

Kačji pastir je,
ki s krili opleta,
kot da z neba pajčevine ometa.
A ni ne pastir
ne čistilna naprava,
saj v svojem trupu ljudi prepeljava. HELIKOPTER

Čudna ptica na vijak,
dvigne se
navpično v zrak. HELIKOPTER

Lahko je velika
ali pa mala,
glavno, da streho
nad glavo bo dala. HIŠA

Skoz' eno luknjo vstopiš
in skozi dve izstopiš,
ko misliš, da si ven prišel,
si komaj vanje prav prišel. HLAČE

Ko vroče je,
od znotraj se hladi.
Sladoled v njem se ne stopi. HLADILNIK

V beli skrinji
v kuhinji
čisto pravi
led zori. HLADILNIK

Veliko rok okoli vije
in s črnilom te polije. HOBOTNICA

I

Z glavo orje,
z repom šije. IGLA

Hišica snežena
v mrazu tam stoji,
skozi okna, vrata,

veter se podi.

IGLU

Bela ravnina,
barvne sledi,
delo končano
se Marku smeji.

ILUSTRACIJA

J

Rdeče hlače,
belo meso,
črna duša,
kaj je to?

JABOLKO

Rdeče je glave,
gleda iz trave.

JAGODA

Belo krilce je razpela,
ko v pripeki je sedela.
Ko je krilce izgubila,
rdečo kapico dobila.

JAGODA

Je v sodčku brez obroča,
rumena in bela moča.

JAJCE

Ugani, zdajci ti:
košato, rogato,
po hosti drvi.

JELEN

Poletju s krono vlada,
jeseni tekmece nabada,
pzimi krono - rog zgubi,
še šoje, risa se boji.

JELEN

V zlate barve odeva
grme in drevesa,
z listjem se poigrava,
ko ga z vej otresa.

JESEN

Vzela slikarka je čopi in barve,
pa je pobarvala vse naokrog,
listje z rumeno, oranžno in rdečo
rjavo zdaj barva še polje in log.

JESEN

Včasih predolg je,

včasih čaka molče,
po ustih se suče,
ko kdo kaj pove. JEZIK

Glavo ima, noge ima,
nima pa repa,
zviije se, zbode te,
kadar je kepa. JEŽEK

Igle imam, šivati ne znam.
Kdo ve,
kako mi je ime? JEŽEK

Res veliko igel ima,
pa še ene ne proda;
tudi šivati ne zna.
Kdo je umni mojster ta? JEŽEK

Plašen stric,
rilček,
tačke,
šop bodic. JEŽEK

Čeprav nič hud ni tale stric,
ima plašček iz bodic. JEŽEK

K

Jezik preklan,
svitek hladan. KAČA

Ta pastirček lahkokratil,
krav ne pase, ne kobil,
a na paši nad povirjem
rad pridruži se pastirjem. KAČJI PASTIR

Iz dog narejena,
z obroči spojena,
ni kdo ve kaj lepa,
v njej kisa se repa. KAD

Nosi grbo,
tudi dve,
varno prek
puščave gre. KAMELA

Na glavo jo poveznem,
ker me v ušesa zebe,
poleti je v omari,
ker zanjo ni potrebe. KAPA

Čeprav pravijo,
da z njim kazati ne smeš,
temu se težko upreš. KAZALEC

Roka lesena
kakor nobena
pot mi pokaže,
nikdar ne laže. KAŽIPOT

Skače,
toda žaba ni,
le v Avstraliji
živi. KENGURU

V temni dvorani se zgodba odvija,
ki le na belem platnu živi.
Nanj je pripeta kot čarovnija
z žarkom iz tisoč in ene noči. KINODVORANA

Čeprav sploh ni riba, ta velikan
si za svoj dom je izbral ocean,
ker takšna mogočna in težka postava
se lažje kot s hojo premika, če plava. KIT

Po morju plava, riba ni,
od ribic in rastlin živi,
dojenček meri metrov pet,
pod vodo je prišel na svet,
največji živi mesojed,
globine ljubi, sneg in led. KIT

Okrogli boki in žive strune,
tako se oglasi,
če se vanjo sune. KITARA

Bela ravan
in črni grički, po njih kakor ptički
prstki skakljajo.
glej čudo!
Bela ravan
in vsi črni grički -
igrajo! KLAVIR

Ploščice bele
in črne ima.

Na treh nogah stoji
in nanj umetnik igra. KLAVIR

Droben škrat zobat,
kralj ključavnic, vrat,
hiško, klet zapre,
tat skoz' okno gre. KLJUČ

Če svojim 'ustom' ptič
zadnjo črko spremeni,
vsaka vrata, če želi,
si odklene kakor nič. KLJUČ

Vsi smo doma, nič bati:
drobna žabica pred vrati
hišo čuva nam pred tati. KLJUČAVNICA

Dobroto, modrost,
hudobo, norost,
kaj vse ne pokriva
v temini pred sabo!
Pogosto pa vljudnost
povzdigne nad glavo.
Ta zvita res ni
za bistre ljudi. KLOBUK

Vrh glave rad čepim
in za vljudnost poskrbim. KLOBUK

Trgatev oznanja,
vrabce odganja. KLOPOTEC

V jablani je čuden ptič,
nikdar gnezda si ne znaša,
ne skaklja, ne poje nič,
vendar čisto se oglašaja. KLOPOTEC

Glej ga klepača:
na vrhu oreha
kozolce prevrača. KLOPOTEC

Liste ima, čeprav ni drevo,
ki bi v njem gnezdile ptice.
Zato pa tam stran za stranjo
gnezdijo črke, zložene v vrstice. KNJIGA

Bela njiva - pa ni ajda,
črno seme - pa ni mak;
kdor ti seme rad prebira,
bo morda še učenjak. KNJIGA

Zaprta molčim,
odprta učim,
odkrivam skrivnost,
lepoto, modrost. KNJIGA

Ona ti je zvest tovariš,
v njej nikdar se ne prevariš,
že ko prvič v šolo greš,
pozabiti je ne smeš. KNJIGA

Majhne, tanke in debele,
žalostne so in vesele,
na policah tiho ždijo
in skrivnostno se držijo.
Ko pa vzameš jih v roke,
vse skrivnosti ožive. KNJIGE

Črke jem,
čeprav kaj je črka, ne vem;
v knjigah noč in dan tičim
in vendar se iz njih ne učim. KNJIŽNI MOLJ

Ko skočiš v travico za njo,
za dolgo zgrabiš jo nogo.
Krpan drugačno je imel
na ramo si jo je zadel. KOBILICA

Če putki strešico odbiješ,
južni sadež brž odkriješ. KOKOS

Po dvorišču
vedno zrnje išče.
Njeno dete je pa pišče. KOKOŠ

List na steni,
ti govori,
da hitro preživljaš
mesece, tedne in dni. KOLEDAR

Kot prismodeš se vrti,
ko po svet kam hiti. KOLO

V naših rokah ravnotežje lovi
in tudi poganja ga par naših nog.
Če pa na žeblju dušo spusti,
mora hoditi peš naokrog. KOLO

Mlin ima, dasi vode ni,
hitro se mu kolo vrti,
pšenice ne melje in ne ječmena,
oblačila nam daje prtena. KOLOVRAT

Je majhen in droben,
če piči, srbi.
Strupen ni, ne zloben,
a pije nam kri. KOMAR

Zum-zum ropar prileti,
sune želo v žilo,
kri srka, vročo kapljo spije,
zuum! leti naprej v norčije. KOMAR

Majhen je,
brenči in povsem
nenevaren se nam zdi,
toda, ko piči - joj, kako bili! KOMAR

Suličar tenko pojoč,
pleše vso poletno noč;
ko mesec čez nebo drsi,
napije tople se krvi. KOMAR

Pobalin se pripodi,
da izpije lačen kri,
plane neate žvižgajoč,
sit jo spet odkuri v noč. KOMAR

Nima oči, a vendar te vodi,
čeprav drhti, v pomoč ti je,
mornar. KOMPAS

V sedlo se mu zavihtiš
in za uzdo ga držiš;
v galopu en dva tri,
zdirja, da se kar kadi. KONJ

Črn se imenuje vranec,
najlepši je naš lipicanec. KONJ

Kopita nosi, ni čevljar,
sedlo ima, ni sedlar. KONJ

Kdo s šestimi nogami
vendar le po štirih gre? KONJ

Dve glavi, dvoje rok

ima žival, šestero nog;
a le po štirih hodi in teče.
Kako se tej živali reče? KONJ

Bela, votla damica
v kopalnici svoj dom ima.
Vanjo se usedeš,
te z vodo oblije,
da dobro te umije. KOPALNA KAD

Pusti mene, to ti rečem,
ognja nimam, toda pesem. KOPRIVA

Rad se zajček z njim sladka,
mamica ga v juho da,
če pa zobek imaš zdrav,
tudi tebi pride prav. KORENČEK

Čeravno jo spoštujemo,
prav grdo z njo postopamo,
lase ji vse porujemo,
obleke jo oropamo,
nato jo brez pomislice
obesimo na vislice. KORUZA

V grmu sedi
ves dan žgoli,
ženki prepeva,
ki v gozdu vali. KOS

Prelep krasi me črn baržun,
rumen je moj pojoči kljun,
ko vigred pride spet med nas,
zažvižgam vam za kratek čas. KOS

Po ostrem kljunu jih dobi,
pa položi vse, kar dobi. KOSA

Preko loke, preko hriba
se jeklena pase riba. KOSA

Ježek zeleni,
pika te v dlan,
rjavi možiček,
pokuka na plan. KOSTANJ

V ježici na drevesu
je nedosegljiv očesu.
Ko jesen ga z veje sklati,
ga hitim čim več nabrati. KOSTANJ

Vse poletje
zbira si opaže,
a pozimi
gola rebra kaže. KOZOLEC

Sredi polja jasen grad,
samo okna, nič ni vrat;
bogatimi pridejo,
okna z zlatom zazidajo. KOZOLEC

Poleti smo revčki,
brez glasu smo pevčki;
čez zimo, čez zimo
na konjih sedimo,
pojemo, zvonimo. KRAGULJČKI

Štirje stebri,
debel sod,
štirje mlečni
vrelci spod. KRAVA

Trata črna,
ovčica bela.
piše, riše
v šoli dela. KREDA

V poletni noči
prileti
živa svetilka
in riše vijuge v temi. KRESNIČKA

Leti čez polje, iskra mala,
ne boj se, nič ne bo zažgala. KRESNIČKA

Sama sebi lučko nosi,
drobno, plaho se iskri:
'Dajte mi poletja!' prosi,
'saj v jeseni več me ni!' KRESNICA

Čisto majhna je živalca,
komaj za stotinko palca,
vidiš jo samo poleti,
v tihi noči z lučko svet. KRESNIČKA

Zvezde zlate
lete čez trate. KRESNIČKA

Drobcena biba
se v noči potepa,
z majhno svetilko

sem in tja leta. KRESNIČKA

Ocvrte trebuščke
z marmelado
hrusta za pusta
staro in mlado. KROF

Pri vodi se skriva,
skoraj vedno počiva.
če kdo ga vznemiri,
strašne zobe
na njem pomeri. KROKODIL

Kateri hočejo moja jabolka jesti,
ni treba nikoli jim mene otresti,
le deblo poderi,
pod mano poberi. KROMPIR

Veliko imam oči,
pa vendar sem slep;
pri vsakem očesu
mi zraste rep. KROMPIR

Čuden sad ima oči,
kmet na kose ga nareže
in jih v zemljo položi.
Na jesen mu to zaleže,
ker iz njih spet sad dobi. KROMPIR

Če imeli bi motorje,
nas vozili bi v vesolje.
Zdaj letijo le na tla,
kadar jesti kdo ne zna. KROŽNIKI

Pod zemljo je, ni rudar,
koplje, riže, ni mu mar,
če je črn do ušes
in še kakšno dlako čez. KRT

V črni zemlji dan za dnem,
riže varno skrit očem.
Če pokuka kje na plan,
s kupčkom zemlje je izdan. KRT

Črn samotar brljav
dela kupčke sredi trav.
Z rovačo prednjih nog
koplje kakor geolog. KRT

Poznam rudarja -
gore ustvarja. KRT

Kopač,
vrtač,
skrit črnuh,
prekucuh. KRT

Čevlje skrtači,
zobe in obleko,
še madež, če tači
polula prevleko. KRTAČA

Na poljih zeleno,
v kaščah rumeno,
v peči spečeno,
na mizo zloženo. KRUH

Nimam glave, nimam repa,
v sebi nimam nič kosti,
koža moja gladka, lepa,
polna znotraj je krvi. KRVAVICA

Jajce v tuje gnezdo znesla,
zakukala, pomlad prinesla. KUKAVICA

Kuku!
Pomlad oznanja ptica.
Kuku!
Poje _____. KUKAVICA

Ku-ku! Ku-ku!
Pomlad je, spet sem tu!
Jajček ti izmaknem,
svojega podtaknem. KUKAVICA

L

Po sinji vodi plove mesto,
kot bel labod se guga, maje,
globoko orje slano cesto,
obišče vse najlepše kraje. LADJA

Po škarjastem repu
jo vsak prepozna.
Tam v kotu hleva

svoj domek ima. LASTOVICA

Majhen je ta domek,
iz blata narejen,
trdno je sezidan,
pozimi zapuščen. LASTOVIČJE GNEZDO

Na okna mraz leden jih riše,
a topel jih jih spet izbriše. LEDENE ROŽE

Črni ptič - krokar ni,
visoko pod nebo leti,
nič ne je, le pije, pije,
se v mestih večjih odpočije. LETALO

Delavci so me zgradili
iz lesa in kovine.
Kdor na mojem hrbtu jezdi,
gleda svet z višine. LETALO

Motovilo motovili,
rogovilo rogovili,
po sinjini, po jasnini
in drvi ti kakor škrat,
ta največji ptičji brat. LETALO

Obešen na stropu visi,
šele ponoči oživi. LESTENEC

Luknja pri luknji,
vmes ozke poti,
na vsaki si višje,
če strah te ni. LESTEV

Visoka je
in kline ima,
na njo naj ne pleza,
kdor vrtoglavico ima. LESTEV

Lepe grive in glave,
pravijo nam kralj puščave,
sleherna trepeče zver,
kadar gre na lov zvečer. LEV

Spodaj je ozek,
zgoraj širok,
skozenj pa teče
majhen potok. LIJ

Poznate tatico:

po snegu prikrade se
v kurjo vasico,
sledove za sabo zabriše
s košato metlico. LISICA

Tatica zvitorepka,
ko pride v kokošnjak,
je škoda krepka. LISICA

Zlat kožušček,
bel trebušček,
rep košat,
kurji tat. LISICA

Urnih nog sem bistra, zvita,
putk sem lačna, nikdar sita,
plašček moj rjavo-rdeči
lovcem je zelo povšeči. LISICA

To pa že ni več uganka!
Vsem je znana ta pretkanka;
grde njene so navade,
nič ne prosi, samo krade.
Ko gre petelinček spat,
ga zagrabi kar za vrat. LISICA

Hipa s kolesci, znotraj gori,
zgoraj se vrti, spodaj vrti,
črn mož brklja, pa se nič ne opeče,
znotraj zapuha, pa čvrsto povleče. LOKOMOTIVA

Na nebu domuje
in zvezdam kraljuje. LUNA

M

Ima mehko dlačico,
brkat je, repat
in hodi po hiši kot tat. MAČEK

Predica prejo predla
kot priden mlad deklič;
ko prejo je napredla,
bilo ni preje nič. MAČKA

Ponoči ne spi,
ker miške lovi,

čez dan pa dremucka
vse tja do noči. MAČKA

Predica naša k peči sede,
vse dneve in večere prede,
a ko bi radi platno stkali,
ne vemo kaj bi tkalcu dali. MAČKA

V kotu prede in sedi,
a vendar to predica ni. MAČKA

Kdo pa je ta, kdo pa je ta,
ki prede brez prediva?
In vsako jutro brez vode
na pragu se umiva. MAČKA

Odkar živi v naši hiši,
na podstrešju ni več miši. MAČKA

Sredi polja zal fantič
z vetrom se igra,
toda joj, če mu grdun
kapo razcefra. MAK

Hišica okrogla,
izbic sto ima,
vsaka zrnja mnogo
dobrega nam da. MAK

V ledeni dobi je živel,
ogromne okle je imel;
pohiti, stopi brž v muzej,
orjaka tamkaj se naglej. MAMUT

Na obzorju nariše se pisana cesta,
vzpenja se kvišku,
nad hribe in mesta. MAVRICA

Jagode rad je
in med mu je najbolj tečna jed.
V kožuh svoj oblečen rjavi
ves dan skriva se v goščavi. MEDVED

Spomladi se zbudi,
votlino zapusti,
hlača in jezen brunda:
'Pretopla mi je bunda!' MEDVED

Tiho v nočni mir
stopa bled pastir,
sredi črne trate
pase ovčke zlate. MESEC

Pri nas imamo deklico,
ki vsak dan vsi hišo obleta,
potem pa se za duri usede. METLA

Šviga švaga,
čez dva praga. METLA

Znanka vrla vsake hiše
brska in brklja in briše,
ko pa več ne zmore čišče,
sama pojde na smetišče. METLA

V podzemlje velikih mest zakopan
lahko le po črnih rovih potuje.
A vendar iz sebe na beli dan
na vsaki postaji množice bljuje. METRO

Ko je majhen, je buba.
Ko odraste, leti.
Na rožah poseda,
poleti živi. METULJ

Od cveta do cveta me žene,
kadar je sončen dan.
Kdo je srečnejši od mene,
ko jadram preko poljan. METULJ

Pisana krila,
kot dih mehak,
od cveta do cveta
leta junak. METULJ

Vem, da ga poznaš:
srka iz vseh čaš,
ziblje se ves dan,
a vendar ni pijan. METULJ

V zraku plapolajo krila,
takih nima niti vila,
kot bi jih slikar oslikal
in svileni veter zlikal. METULJ

Za hip
je na rožo pripet:
posrka dišeči med
in gre naprej,
v brezmejni svet -
leteči cvet.

METULJ

Najmanjši,
med petimi brati
najtanjši.

MEZINEC

Iz luknjice pogleda:
Le kaj tako diši?
Bi rada šla po sirček,
pa mačke se boji.

MIŠKA

S police na polico,
iz vreče na stolico,
v lonec, na štruco,
samo ne pred mucu.

MIŠKA

Drobna, siva,
tenko cvilim,
sovam, mačkam,
se ne smilim.

MIŠKA

Majhne, sive, igrive,
nagajive in za
mucu zanimive.

MIŠKE

V temino se skrije,
se v plašček zavije,
če v hiši je preveč domač,
ostal bo Matjažek brez hlač.

MOLJ

Modro in mirno
neskončno se zdi,
s plimo, oseko
raste, kopni.

MORJE

Striček bodiček
po hruške ne hodi,
kaj bi mu sadje,
če biva v vodi.

MORSKI JEŽEK

Ves je pasji,

nič ne laja,
v morski vasi
vsem nagaja. MORSKI PES

Je krvoločen kar se da,
če ujame te, te pokonča,
a dasi pes žival je ta,
nič lagati ne zna. MORSKI PES

Zvezda sem,
a ne žarim,
tiho morsko
dno krasim. MORSKA ZVEZDA

Nikoli ne orje ne njiv ne polja,
ampak le mehko gladino voda.
Kdor še ni videl tega orača,
naj ve, da brez pluga brazde obrača. MOTORNI ČOLN

Kdo voha in išče
in nosi v mravljišče? MRAVLJE

Iz smrečja, igel dom imajo,
nič iger - delo le poznajo,
na tisoče jih v gnezdu gomazi,
za molzne kravice imajo - uši. MRAVLJE

Pod iglato goro,
vem za črno vojsko. MRAVLJIŠČE

Po rodu nisem imenitna,
tečna, majhna sem in sitna,
sovražiš me, preganjaš,
a težko si mi kos,
predrzna sem tako,
da sedem ti na nos. MUHA

Veselo poje ptiček,
čeprav je mračen dom njegov,
glas mu doni čez dol in griček,
če vidi te, se skrije v rov. MURN

Črno je oblekel suknjo
muzikant pred svojo luknjo.
S kljunčkom ne, le s krili poje,
v soncu svira jo po svoje. MURN

V sencu stoji

pa sončnik drži,
sonček pisani,
rdeče-belo porisani. MUŠNICA

N

Na pomlad je Golica cela
od belih cvet vsa bela, bela.
Zelo grdo ljudje ravnajo,
ki toliko cvetk pokončajo. NARCISA

Čuden je ta črni stric,
z glavo kar navzdol visi,
spi takrat, ko sveti dan,
buden vešče si lovi. NETOPIR

V jami prebiva
na glavo visi,
ko noč se približa,
se prebudi. NETOPIR

Zobate leteče miši
noč strašijo v stari hiši.
Videti so kot zverine,
ogrnjene v pelerine. NETOPIRJI

Nosi nos kot rog,
z njim se rad bojuje,
divje puha naokrog,
v Afriki domuje. NOSOROG

Okroglolične
glasbene gospodične,
ki imajo svoj vrt
na ozemlju petih črt,
se imenujejo? NOTE

Ptičice črne
v črtovju stojijo.
Molčijo,
a kažejo ti - melodijo. NOTE

Kadar staro se odpravi,
zjutraj novo nas pozdravi.
Nič ne vemo, kaj nam nosi,
vsak od njega srečo prosi. NOVO LETO

O

Na nebu, glej! bele ovčice
zakrivajo sonce, pozdravljajo ptice. OBLAKI

Nimajo kril, pa po nebu letijo.
Zdaj so prav gosti,
zdaj spet se zgubijo.
Svetli so zjutraj, zvečer žareči,
v soncu prijazni,
v nevihti preteči. OBLAKI

Če sem brez sadu v jeseni,
zame se nihče ne zmeni;
ko pa sadja poln stojim,
v rebra kamenja dobim. OREH

Dvoje lupin,
jedro je sin. OREH

Zunaj zeleno,
za rabo nobeno.
Znotraj pa rjavo,
trdo kot za stavo.
V sredini pa belo -
pohrustaš veselo. OREH

Okrogel je,
z njim se lahko igraš,
če ga zdrobiš,
se z njim posladkaš. OREH

Če sem brez sadu jeseni,
zame nihče se ne zmeni,
ko pa sadja poln stojim,
v rebra kamenja dobim. OREH

Je pogumen in močan,
kot prvi med ptiči znan,
s plenom v krempljih odleti
v gorsko gnezdo, kjer živi. OREL

Blebetaje gre s planine,
ki jo bo pobelil sneg,
volno da nam sredi zime,
ker popasla je ves breg. OVCA

P

Drobne nitke spleta,
tanko mrežo tke,
nanjo pride muha,
on jo pa poje. PAJEK

Osem nog, osem oči,
v tanki mreži v kotu ždi;
ob ugrizu strup spusti;
muha mu več ne zbeži. PAJEK

Njegova lovišča
so mestne poti,
kdo ujame se v mrežo,
še kazen dobi. PAJEK

Pajek je, a ne lovi muh
v svoje mreže -
za zajtrk si rajje
z avtomobilom postreže. PAJEK

Šotore si razpenja vsepovsod,
čeprav si v hiši je zgovoril kot. PAJEK

Ni čevljar in ni krojač,
pa ti pridno vleče niti;
da se ujame v nit kolač,
čaka v kotu tih in skrit. PAJEK

Resda hodil ni v tovarno:
v kotih, kjer je najbolj varno,
tke in prede tanke mreže,
z njimi zid in cvet prepreže. PAJEK

Ko nezrel je, je zelen,
s soncem vsak dan bolj rumen.
Kadar polno dozori,
rdeč je, pa nič jezen ni. PARADIŽNIK

Krono nosim,
v svili hodim,
v svetli kočiji
peš korakam. PAV

Ptica je in rada
izkazuje lepotijo,
včasih po dvorišču
vozi kočijo. PAV

Krojač, bevskac
hlače pomeri
tistemu le,
ki se mu zameri. PES

Kdo bevsa in laja
in mucu nagaja? PES

Še kosti bi dal,
če smel bi na lov!
Pa je priklenjen,
ubogi hov hov. PES

Kdo miške pušča v miru,
mačke pa podi,
za torto se ne meni,
pač pa za kosti? PES

Prezgodaj ptica se oglasi,
posebno še v poletnem časi;
kričavi njen kirikiki,
iz toplih postelj nas podi. PETELIN

Velik gizdalin,
a premalo fin:
za sprehajališče
rad ima - smetišče! PETELIN

Lepega jutra znanilka,
živa je kmečka budilka. PETELIN

Plašček rdeč,
pike so črne,
s prstka zletela je:
kdaj se spet vrne? PIKAPOLONICA

To pa težka ni uganka,
saj je tvoja stara znanka:
v rdečem krilcu gospodična
sedem pik, da je bolj lična.
Kadar pa zleti v nebo,
gledaš žalostno za njo. PIKAPOLONICA

Oblečen v črn frak
in srajčko snežno belo
gre kot visok gospod
čez zmrznjeno deželo. PINGVIN

Čisto enako se reče
temu kar dedek kadi,
ali pa temu, kjer voda priteče,
ko si jo kdo zaželi. PIPA

Ta siva glodalka,
plavalka, plezalka
za dom si poišče
kanal in smetišče. PODGANA

Kožušček siv in rep košat,
po drevju skače akrobat. POLH

Živahna, skakljava družina
po bukovju pleza in kiha.
Ob žiru je spet pojedina,
pred lovci jo v duplino popiha. POLH

Možak v modrem ga drži,
hitrost izmeriti želi. POLICIST Z RADARJEM

Četudi potuje,
je vedno doma,
za sabo sled pušča,
rožičke ima. POLŽ

Glej možička,
dva rožička,
hišica odprta,
ko po svetu
se odpravi,
na hrbet
si jo oprta. POLŽ

V lazi-hiški slinček sedi,
dimnika na strehi ni,
na drseči nogi bos
sled srebrno v vrtu trosi. POLŽ

Vedno je povsod doma,
s hišo se šopiri;
nima nog, roge ima,
včasih dva, včasih štiri. POLŽ

Kar tako ni ta možiček:
hišo nese vam čez griček,
nese hišo po dolini,
od napora vse oslini,
ko se utruji in počije,
hišica ga vase skrrije. POLŽ

Poznam moža,
ki hiše ne pusti doma. POLŽ

Zvita potička,
iz nje molita,
dva mehka rožička. POLŽ

Poznate moža,
je močan za dva,
s svojo hišo s seboj
prenašati zna. POLŽ

Z eno bo nogo krenil na pot,
čeprav je počasen, pride povsod. POLŽ

Stalila sneg
v potoke žuboreče,
posula s cvetjem
travnike je speče. POMLAD

Barka odpravlja se na pot
v daljne kraje, v daljna mesta,
da pripelje od ondot
v domovino srca zvesta. POTNIŠKA LADJA

Z rokami maha,
piska in se jezi,
sredi križišča stoji,
pa nihče ga ne spodi. PROMETNI POLICAJ

Ob cesti stojijo, molče govorijo:
'Nevarna je pot,'
nam povedat želijo. PROMETNI ZNAKI

Na železni nogi stojijo
in imajo pločevinaste obraze.
Šoferjem molče delijo
prometne ukaze. PROMETNI ZNAKI

Na strehi se vozi,
kra trdno stoji,
ko gremo na pot,

nam prtljago drži. PRTLJAŽNIK

Noge v blatu,
glava v zlatu. PŠENICA

Brez kovčkov prek sveta,
skrit kompas jih pelja,
z aprilom znova pridejo,
na žicah se snidejo. PTICE SELIVKE

Čivka, ščebeta,
je okras sveta,
kadar ne leta,
najraje sedi na veji. PTIČ

Nima dimnika in vrat,
pa vseeno vanjo rad
prileti prezebel ptiček,
da nahrani ga fantiček. PTIČJA HIŠICA

Čudne reči se godijo:
rdečenosi kočijaž,
ki gotovo ga poznaš,
brez konjiča
in brez biča,
brez koles,
a prav zares,
vozi nam kočijo. PURAN

R

Po vodi čofota
in poje ga-ga-ga. RAČKA

Barčica pisana,
z brega v potoček šla,
malo zaplavala,
spet k nam priplavala. RAČKA

On gre črn v toplice,
pride pa nazaj rdeč. RAK

Štefek, ne poznaš junaka,
ki samo nazaj koraka,
mnogo, mnogo rok ima,
kuhan dobro jed nam da. RAK

Škarje imam, pa nisem krojač,
ponočnjak sem, ne pa zapravljajč,

drugi pravijo: le naprej!
Jaz pa: le nazaj!
Kdo sem, povej! RAK

Satelitov cela četa
okrog zemlje tire spleta,
za vesoljska dolga leta
tja ponese jih ... RAKETA

Rdečelična gospodična
si glavo je v zemljo skrila
a nad zemljo si lep kup listja
je zelenega pustila. RDEČA PESA

Deklica rdeča
pod zemljo se skrila,
zunaj šopek je pustila. REDKVICA

Sredi polja dedek stal,
z mehko kučmo se bahal,
pa je vetrič pripihljal,
dedku kučmo razceftral. REGRAT

Sredi trate
zvezde zlate,
za njimi ostala
so bela padala. REGRAT

Gospodična zlatolaska,
kot gospa pa siva mati:
njeni sinovi so letalci,
veter jih podi po travi. REGRATOVA LUČKA

Švigne sem,
švigne tja,
kot bila bi iz srebra.
O, kako bi rad jo ujel,
a ujeti se ne da. RIBA

Čevljev nikdar ne obuje,
saj celo brez nog potuje,
z repom prav veselo miga
in po vodi naglo šviga. RIBA

Na roke jih natakнем,
ko zunaj je mrzlo,
ker so iz mehke volne,
me dobro grejejo. ROKAVICE

S

Pomladi cveti,
poleti zori,
jeseni zrelo pade
v travo, za ograde. SADJE

Spomladi dišim,
poleti hladim,
jeseni rodim,
pozimi gorim. SADNO DREVJE

Kolesc res nima ta voziček,
ne vleče konj ga ne voliček,
samo navzdol gre, nikdar v breg,
nanj sedeš, ko zapade sneg. SANI

Tri očesa, en pogled,
pa zaustavi ves promet. SEMAFOR

Brneče vozilo
je polno stvari,
odpelje te tja,
kjer so druge smeti. SMETARSKI AVTO

Polna iglic,
ježek ni,
še pozimi zeleni. SMREKA

Joj, kako so izbirčne!
Zahtevajo sneg,
dovolj strm breg
in dve spretni nogi,
ki živita v slogi. SMUČI

Brezam pobeli laske,
hišam pričara okraske.
Kot bela odeja
leže na breg ...
To je ? ____ ____ ____ ____ SNEG

Sam ne vstane, kadar pade,
hladno, mirno kar leži
in zabava stare, mlade,
s soncem v nič se izgubi. SNEG

Smešen debelušen mož
ptičk ne mara niti rož,

ko zasije sonce vroče,
kar do smrti se razjoče. SNEŽAK

Priplesale so z neba
in popadale na tla.
Vso noč so preprogo tkale,
v belem jutru so zaspale. SNEŽINKE

So zvezdice,
ki ne utripajo.
So zvezdice,
ki z neba se usipajo. SNEŽINKE

Beli listki, beli cvetki
mi v naročje padajo.
Jih lovim - a ne ujamem
sproti se raztapljajo. SNEŽINKE

Mehke drobne čipke
rajajo po gaju,
vendar le pozimi,
stopile bi se v maju. SNEŽINKE

List pri listu, mehka glava,
polževa slaščica prava.
Če jo v skledi ti imaš,
olje, kis in sol dodaš. SOLATA

Najbolj zlat je med zlatniki
in bolj vroč kot ognjeniki,
je vesoljni kralj obzorja,
zemlji greje in vsa morja. SONCE

Potuje prek sveta,
žarečo, zlato grivo ima,
iz zemlje vabi v brst kali,
jutranja zarja je njegova hči. SONCE

Okrogel striček dan in noč potuje,
kar pol sveta naenkrat obdaruje. SONCE

Ponoči neslišno leti,
večerjo ujeti želi. SOVA

Iskra mogočna
švigne v drevo,
strese se zemlja,
strese nebo. STRELA

S strehe in

noska visi,
za rojstni dan
na torti gori.
Kaj je to,
kaj se ti zdi? SVEČKA

Kažipot za pomorščake
sredi morja daje znake. SVETILNIK

Š

Dama z njo pobarva usta,
jaz pa to počnem za pusta. ŠMINKA

Ptica dolgokljuna,
ptica črno-bela
spet iz toplih krajev
k nam je priletela.
Zdaj pri mlaki vsak dan
žabico pokosi,
stara mama pravi,
da otroke nosi. ŠTORKLJA

Zlahka na eni nogi stoji,
ko žabe v mlaki lovi.
Na dimniku gnezdi najraje,
jeseni leti v južne kraje. ŠTORKLJA

T

Vozi, upošteva tvoje želje,
vedno te na cilj odpelje. TAKSI

Goseničar je, ki v vseh vojskah seje
krog sebe grozo in strah.
A če mu med bojem gredo
v nič podplati,
se mora bos v noge
sovražniku vdati. TANK

V mnogih različnih jezikig govori,
vsak dan ga prižgemo,
pa nikoli ne zgori. TELEVIZIJA

Iz slik in besed

v skrinji ujet
pisani svet. TELEVIZIJA

Svet ti pokažem,
zgodbo povem
novice pokažem
mnogim ljudem. TELEVIZIJA

Po njivah orje in rohni,
A biča zanj več treba ni. TRAKTOR

Če možakar vanjo piha,
prav gotovo, da ni tiha,
saj od sebe daje glas
in tako nam krajša čas.
barve je pa kot polenta,
mi ji pravimo ... TROBENTA

Sestrice rumene
v šopku tiščijo,
za veselje naše,
droben glas spustijo. TROBENTICA

U

V

Poznam čudnega strica:
kot blisk klobuk zna sneti,
čeprav ti piha v lica,
ne moreš ga prijeti. VETER

Po kačje se zvija,
leti kot puščica
na tire priklenjena hrbtenica
po voznem redu brzi
v razne kraje,
kjer varno odlaga ljudi na postaje. VLAK

Sem brez barve, okusa,
a pomembna tako,
da brez mene
življenja ne bi bilo. VODA

Z

Noč v detelju prespal,
s korenjem sanje si sladkal. ZAJČEK

Na širni dobravi
je glava pri glavi.
Učene nobene,
neumne nobene,
a vse so zelene. ZELJE

Glej pojavo z eno glavo,
sredi njive zajce draži.
Z eno nogo, vso majavo,
tam stoji kot mož na straži. ZELJNA GLAVA

Golo drevje, oster piš,
sneg z neba in že smejiš
razigrano se ves čas,
pa čeprav prinaša mraz. ZIMA

Ko pride njen čas,
prinese nam mraz,
snega nam nasuje
in v led nas okuje. ZIMA

Mnogokraka
z nočnega neba binglja,
peterokraka
giblje se po dnu morja. ZVEZDA

V jasen, sinji, tih večer,
ko na zemljo leže mir,
zatrepeče nad teboj
svetlih biserov nebroj. ZVEZDE

Glavice bele
nad zemljo se sklanjajo,
prišla je pomlad,
nam veselo oznanjajo. ZVONČKI

Sred poljan,
zvon droban,
kadar zima,
zvena nima! ZVONČKI

Ž

Nič kaj odlična
zelena gospa.
Po vodi in blatu

najraje skaklja. ŽABA

Na otočku sredi mlake
reglja in preteguje krake. ŽABA

Če suha je mlaka,
kar v blatu počaka.
Ko dež se ulije,
iz blata pririje,
veselo zakvaka. ŽABA

Priskakljajo,
ko spusti se mrak.
Zaregljajo:
rega, rega, kvak. ŽABE

Vitez ni - oklep ima,
s sebe nikdar ga ne da.
V strahu skrije vanj še glavo,
spremeni se v trdnjavo. ŽELVA

Vzvišena gospa
visoko nosi glavo.
Le v vodi se priklanja,
na drevju išče hrano. ŽIRAFKA